

Arrest

nr. 102 850 van 14 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M.-C. FRERE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 10 juni 2012 het Rijk binnen en diende op 15 juni 2012 een asielaanvraag in. Op 7 december 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Jomda, prefectuur Chamdo, Lhasa-stad. U verliet Tibet toen u ongeveer negentien jaar oud was (° 1982) voor een audiëntie met de dalai lama en trok naar India waar u in 1998 aankwam. In India woonde u tot 2005 als non in een heilige grot in Tsopema, in het district Mandi in Himachal Pradesh. In 2005 ging u samen wonen met uw vriend in Tsopema en jullie kregen twee kinderen. Omdat het leven in India hard is, het moeilijk is om werk te vinden en omdat jullie beter onderwijs wouden voor jullie kinderen verliet u India.

Op 8 juni 2012 nam u in Delhi het vliegtuig en vloog naar een voor u onbekende plaats. Vervolgens kwam u met een treinrit van ongeveer een uur naar België waar u op 10 juni 2012 aankwam.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw groen boekje, een attest van de "Nelen Khang" ("Reception Centre") Dharamsala, een kopie van een attest van de "Nelen Khang" Kathmandu, een attest van de "Holy Caves of Gurupadmasambhava Charitable Institute & Meditation Centre", een kopie van uw "Registration Certificate" (RC), een kopie van uw "Identity Certificate" (IC), kopieën van de geboortecertificaten van uw twee kinderen en acht foto's.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stel ik vast dat u niet in aanmerking komt voor de hoedanigheid van Vluchteling. U geeft het CGVS immers geen zicht op wie u bent en van waar u afkomstig bent.

Zo legt u een groen boekje neer dat stelt dat u geboren bent in Tsopema (Rewalsar, India). Ook de kopie van uw RC stelt dat u geboren bent in Rewalsar evenals de kopie van uw IC. Het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala stelt echter dat u afkomstig bent van Dege, in Tibet. Uw groen boekje vermeldt als vader K. T. en als moeder Ny. L.. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ punt 11 en 12) verklaarde u dat uw vaders naam Ch. is en uw moeders Na.. Ook het document van de "Nelen Khang" Dharamsala geeft Ch. als naam van uw vader. Voor de aanvang van het gehoor hebt u gesteld dat de namen van uw ouders in uw groen boekje die waren van vertegenwoordigende ouders die u nodig had om een RC te verkrijgen. Verdere opmerkingen over eventuele onvolkomenheden in uw documenten hebt u toen niet gemaakt (CGVS p. 1). Pas toen u ermee werd geconfronteerd dat u volgens sommige van uw documenten in India bent geboren, verklaarde u dat u dit was omdat u voor het bekomen van een RC ouders (in India) nodig had. U verklaarde dat dit ook de reden was dat de naam van uw vader met corrector was gewijzigd in uw groen boekje (CGVS pp. 6-7). Bij deze verklaringen kunnen echter ernstige kanttekeningen worden geplaatst. Indien uw groen boekje oorspronkelijk uw werkelijke persoonsgegevens bevatten met de naam van uw werkelijke ouders en uw geboorteplaats in Tibet zou, indien de naam van uw vader moest worden gewijzigd naar die van een vader in India, ook uw geboorteplaats in uw groen boekje gewijzigd moeten zijn van één in Tibet naar één in India. Dit is niet het geval wat aantoont dat al voor het wijzigen van de naam van uw vader voor het verkrijgen van een RC in uw groen boekje de geboorteplaats Tsopema in India stond vermeld. Evenzo is het uitermate bevreemdend dat de naam van uw moeder in uw groen boekje, Ny. L., dan niet is gewijzigd gezien u bij de DVZ had verklaard dat de naam van uw moeder Na. is. Tevens staat in de kopie van uw RC de naam van uw moeder (Ni. L.) in uw groen boekje ingevuld als naam van uw vader of echtgenoot. De naam van uw echtgenoot (partner) is immers Nya. Choed. (DVZ punt 15). Verder blijkt uit de kopie van uw RC dat hij is uitgegeven op 27/10/2001 en uw groen boekje op 22/04/2005. Uit deze uitgiftedata blijkt dat het onmogelijk is dat er in uw groen boekje wijzigingen zijn aangebracht ter wille van het verkrijgen van een RC. Bovendien, gevraagd naar de naam van het kantoor of de organisatie die het groen boekje uitgeeft moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p. 13). Uit bovenstaande volgt dat u met uw RC, groen boekje en het attest van de "Nelen Khang Dharamsala, niet aannemelijk maakt dat u bent geboren en getogen in de Volksrepubliek China (VRC).

Ook uw kennis van uw regio van herkomst laat niet toe vast te stellen dat u bent geboren en getogen in Tibet, Volksrepubliek China. Zo kon u niet aangeven welke "xiang" (gemeenten) er aan uw "xiang" grenzen, noch kon u aangeven welke andere "xiang" er zijn in uw district. Evenmin wist u welke districten er aan uw district grenzen. Ook kon u niet aangeven aan de grens met welke provincie uw district ligt. Van welke "provincie" of administratieve eenheid op het niveau van de provincie u afkomstig bent, wist u ook niet. Uw antwoord beperkte zich tot Lhasa-stad en Tibet. Gevraagd wat dan de

volledige, langere naam is van Tibet binnen de Chinese administratieve structuur in het Tibetaans moest u ook het antwoord schuldig blijven. Wat de hoofdstad is van China wist u ook niet en u verklaarde volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier verkeerdelijk dat "Dayan" de naam is van de Chinese munteenheid. Gevraagd naar welke afbeeldingen er op de Chinese bankbriefjes staan beperkte uw antwoord zich tot voorzitter ("zhuxi") Mao. Andere afbeeldingen kon u niet aangeven. Toen u werd gevraagd naar wie de leider was van China toen u Tibet verliet, vroeg u zich af of het voorzitter Mao was. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Mao al in 1976 is overleden. Gevraagd naar wie Deng Xiaoping en Jiang Zemin zijn, moest u de antwoorden schuldig blijven. Wie het hoofd was van uw district toen u vertrok, wist u niet en wie het hoofd is van uw "xiang" wist u evenmin. Gevraagd naar wie het hoofd was van het dorp toen u vertrok, gaf u twee namen op. Wat het verschil was tussen die twee leiders wist u echter niet. Uw antwoord beperkte zich tot dat ze meetings organiseren. De kleuren van de nummerplaten van de auto's, trucks en bussen wist u ook niet evenmin als waarmee ze beginnen (CGVS pp. 9-12).

U verklaarde meermaals dat u dergelijke zaken niet wist omdat u een ongeschoolde nomade bent van het platteland (CGVS p. 9). Echter gevraagd naar hoe, wanneer en van wie het gezin de dieren verkreeg, moest u het antwoord schuldig blijven. Hoe oud een yak wordt, wist u ook niet. Wat de prijs was van een yak toen u Tibet verliet, wist u evenmin. Wat de prijs was van yak-boter op de markt kon u ook niet aangeven evenmin als de prijs van yak-vlees op de markt. Gevraagd naar wanneer op het jaar zich bepaalde zaken uit het nomadenleven voltrekken, antwoordde u telkens in de Tibetaanse kalender. Echter, gevraagd welke maand we in de Tibetaanse kalender waren de dag van het gehoor kon u dat niet aangeven (CGVS 10).

Ook zijn uw verklaringen over uw reis van Tibet naar India niet eensluidend. Voor het CGVS (p. 5) verklaarde u dat u niet wist wanneer u in Kathmandu (Nepal) aankwam en dat u er enkele maanden verbleef. Bij de DVZ (punt 35) had u echter verklaard dat u in augustus 1988 in Nepal bent aangekomen en dat u in september 1998 naar India was doorgereisd. Ook is het uitermate bevreemdend te noemen dat u niet wist in welk seizoen u de pelgrimstocht rond de berg Kailash, vooraleer u doorreisde naar Nepal en India, heeft gedaan (CGVS p. 5).

Ook wat uw reis naar België betreft, legde u ongeloofwaardige verklaringen af. U verklaarde dat u met uw geel boekje reisde (Identity Certificate, reisdocument van de Indische autoriteiten voor Tibetanen), naar een u onbekende plaats vloog en dan de trein nam voor ongeveer een naar België nam. U verklaarde tevens dat de smokkelaar de documenten presenteerde en de vragen beantwoordde bij de grenscontrole op de luchthaven waar u landde. U kon ook niet aangeven welk visum er in uw reisdocument werd aangebracht (CGVS p. 8). Gezien de reële kans op persoonlijke controle tijdens de reis en bij het binnenkomen van de Schengenzone is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte was van uw bestemming of dat de smokkelaar u daarvan niet op de hoogte heeft gebracht. Het is ook niet geloofwaardig dat de smokkelaar bij aankomst op de luchthaven waar u op vloog de documenten presenteerde en de vragen beantwoordde. Immers, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, wordt iedereen bij de grenscontrole individueel gecontroleerd. U legt uw "Identity Certificate" ook niet neer, evenmin als andere documenten die uw reisweg kunnen aantonen.

Uw documenten, met inbegrip van uw reisdocumenten, zijn voor het CGVS, naast voldoende kennis van de regio van herkomst en geloofwaardige verklaringen over de reisweg, belangrijke elementen voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van uw identiteit, beweerde plaats van herkomst en vervolgingsvrees. Gezien de tegenstrijdigheden tussen uw documenten, de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen daarvoor, uw heel beperkte kennis over uw regio van herkomst en de ongeloofwaardige verklaringen over uw reisweg stelt u het CGVS niet in staat vast te stellen wie u bent, waar u bent geboren en getogen, waar u nadien verbleef en hoe, wanneer en langs waar u naar België reisde. Hierdoor stelt u het CGVS niet in staat een inschatting te maken van uw nood aan internationale bescherming.

Het attest van de "Nelen Khang" Kathmandu is louter een niet voor echt verklaarde kopie. Dergelijke kopieën hebben slechts geringe bewijswaarde in de mate dat ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen en vergezeld gaan van gelijkkluidende originele documenten. Dit is hier niet het geval. Dergelijke kopieën kunnen mits knip- en plakwerk gemakkelijk worden vervalst. Het attest van de "Holy Coves of Gurupadmasambhava Charitable Institute & Meditation Centre" bevat geen datum of naam

van de persoon die het heeft ondertekend. Bovendien blijkt uit de inhoudt dat het hoogst waarschijnlijk is opgesteld op basis van uw verklaringen en het attest van de "Nelen Khang" Dharamsala. Bovendien zijn de gegevens in dit document over uw plaats van herkomst en de naam van uw vader ook tegenstrijdig met uw groen boekje en de kopie van uw RC. De kopieën van de geboortecertificaten van uw kinderen hebben wegens boven vermelde redenen geen bewijswaarde. De twee foto's waarvan u verklaarde dat u er op staat en dat ze in Tibet zijn genomen zijn in het licht van bovenstaande vaststellingen onvoldoende om aan te tonen dat u in Tibet bent geboren en getogen. Bovendien betreft het louter twee foto's genomen in een fotostudio tegenover een poster en is het mede door het leeftijdsverschil onvoldoende duidelijk of u daadwerkelijk op die foto's staat. Op de derde foto waarvan u verklaart dat hij in Tibet is genomen is geen enkel van de personen herkenbaar en is evenmin duidelijk waar hij juist is genomen. Op de overige foto's staat u niet zelf of u verklaart er over dat ze in India zijn genomen.

Gezien u geen zicht geeft op uw identiteit en herkomst stelt ik vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster voert de schending aan van artikel 1 van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen en van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5 en artikel 62 van de vreemdelingenwet. Verzoekster meent tevens dat de beslissing onzorgvuldig en onredelijk is.

2.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoekster kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat zij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoekster de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoekster de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas op zijn intrinsieke merites kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vervolging zich voordoet of ernstige schade veroorzaakt wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de vreemdelingenwet.

3.2. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder dat de Raad de stukken van valsheid moet betichten. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De Raad hecht geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling.

3.2.1. Verzoekster legde een *Green Book* met foto voor op naam van T. D., geboren te Tsopema (India), met vader K. T. en moeder N. L. uitgegeven op 22 april 2005; een attest van het *Reception Centre Dharamsala* met foto van 16 juni 2012 op naam van T. D., dochter van C., afkomstig uit "Dege, Dotoe region of Tibet"; een onvertaalde kopie van een attest van de *Nelen Khang Kathmandu* met een onherkenbare foto; een kopie van een *Registration Certificate* (RC) op naam van T. D. met als naam van de vader/echtgenoot N. L. waarbij tot drie maal toe geattesteerd wordt dat ze "*born in India*" is, uitgegeven op 28 oktober 2000 en geldig tot 27 oktober 2001 en sindsdien jaarlijks verlengd tot 16 oktober 2012; een kopie van een geboortecertificaat van verzoeksters dochters; een kopie van een attest van de *Holy Caves*; een kopie van een *Identity Certificate* (IC) op naam van T. D., geboren te Rewalsar, met vader/echtgenoot K. T. en moeder N. L., uitgegeven op 9 april 2003 en geldig tot 8 april 2013, waarin op 26 maart 2012 een terugkeervisum naar India voor 90 dagen is aangebracht.

Verzoekster verklaarde op de DVZ geboren te zijn in Washu, en dat de naam van haar vader C. was en die van haar moeder N. was (verklaring 5, 11 en 12). Verzoekster verklaarde initieel dat haar (vals) *Yellow Book* op de naam van D. D. werd ingehouden door de smokkelaar en dat ze nooit een identiteitskaart heeft gehad (verklaring 21 en 34).

3.2.2. Verzoekster voert aan dat het groen boekje, dat verzoekster heeft afgegeven, een recenter exemplaar is. Haar eerste *Green Book* werd na een zekere tijd hernieuwd. Bij de hernieuwing hebben ze zich, bij het invullen van dit document, gebaseerd op de gegevens, die vermeld stonden in verzoeksters RC. Het "*Registration Certificate*" (RC) heeft verzoekster kunnen bekomen door het aanduiden van haar "*ouders*", zoals het destijds gebruikelijk was. Gezien het feit dat haar ouders in Tibet leefden, was zij aldus verplicht andere mensen aan te duiden als haar ouders, alsook een andere geboorteplaats op te

geven, teneinde een verblijfsvergunning te krijgen. Dit verklaart dan ook waarom deze gegevens niet overeenstemmen met de gegevens op het document "*Nelen Khang*" Dharamsala en verzoeksters verklaringen in het licht van haar asielverzoek. De gegevens, zoals vermeld op de "*Nelen Khang*" Dharamsala zijn wel degelijk de correcte gegevens van verzoekster. Inderdaad, zij is afkomstig uit Dege, Tibet. Haar vaders naam is C. en haar moeders naam is N. In bijlage wordt een nieuw attest van Reception Center in Dharamsala, d.d. 24.12.2012 toegevoegd (bijlage 3). Deze informatie werd tevens bevestigd door het attest van "*Holy Caves of Guru Padmasambhava Charitable Institute & Meditation Center*", d.d. 22.12.2012. Ook dit document wordt toegevoegd in bijlage (bijlage 4). Verzoekster wenst eveneens te wijzen op een nieuw document, dat zij heeft kunnen bekomen en dat zij wenst neer te leggen ter staving van haar identiteit en nationaliteit. Het betreft een Hukou, een familieboekje, waarin zij vermeld staat. Dit document bewijst verzoeksters nationaliteit en afkomst uit Tibet. Dit document wordt in bijlage toegevoegd (bijlage 5). Omwille van het voorgaande dient de bestreden beslissing te worden hervormd, minstens desbetreffend dossier te worden teruggestuurd naar het CGVS, teneinde deze gegevens verder te onderzoeken. Verzoekster voegt per schrijven van 19.3.2013 nog een attest van "*Sub Committee of Tibetan Freedom Movement*" van 18.12.2012 en verscheidene foto's toe, waarvan zij ter terechtzitting de originelen voorlegt.

3.2.3. Verzoekster kan geenszins overtuigen. Uit het *Green Book* blijkt vooreerst wel degelijk dat dit werd uitgereikt op 22 april 2005, en niet dat dit hernieuwd of verlengd zou zijn geweest. Zelfs indien per hypothese wordt aangenomen dat in 2005 een volledige hernieuwing van het *Green Book* werd opgemaakt in de plaats van een loutere verlenging van het beweerde oude *Green Book*, dan nog verklaart dit geenszins waarom de hierin vermelde gegevens niet waarheidsgetrouw zijn, aangezien er kan van worden uitgegaan dat men zich bij de hernieuwing van een *Green Book* baseert op de gegevens van het vorige *Green Book*. Zelfs indien per hypothese de gegevens van het RC zouden zijn aangewend, verklaart dit nog niet waarom de gegevens in het *Green Book* nadien zouden gecorrigeerd zijn geworden, aangezien ze dan meteen op de correcte wijze zouden zijn opgenomen. Overigens zou dan Rewalsar moeten zijn opgenomen in het *Green Book* aangezien dit in het RC als geboorteplaats vermeld staat. Verzoeksters verklaringen zijn dermate onhelder en verwarrend dat verzoeksters uitleg inzake de tegenstrijdige gegevens allerminst steek houdt. Indien verzoekster meent dat ze vertegenwoordigende ouders moest vinden voor het RC van 2001, dan verklaart dit nog altijd niet waarom zowel het *Green Book* als het IC dienden gewijzigd te worden aangezien al deze documenten als naam van de vader K. T. en moeder N. L. en als geboorteplaats Tsopema / Rewalsar / India opgeven (zoals het RC ook N. L. vermeldt maar dan als vader/echtgenoot).

Gezien het gewicht van en de coherentie tussen deze documenten kunnen de hierin vermelde gegevens niet worden tenietgedaan door een attest van het Reception Center in Dharamsala dat daarenboven gedateerd is nadat verzoekster in België asiel heeft aangevraagd zodat door deze instantie evenmin persoonlijk werd geverifieerd of de gegevens die in dit document staan, wel degelijk betrekking hebben op verzoekster. Indien alle (fotokopieën van) officiële documenten zoals het *Green Book* en de RC en de IC stellen dat verzoekster geboren is in Tsopema / Rewalsar / India, dan vermag een loutere, niet persoonlijk geverifieerde verklaring van het Reception Center in Dharamsala niet te adstrueren dat verzoekster wel in Tibet is geboren. Zelfs per hypothese dat zowel het *Green Book* als het RC als het IC allemaal (ver)vals(t)e documenten zouden zijn, kan evenmin uit het enkele, niet persoonlijk geverifieerde attest van het Reception Center een Tibetaanse geboorteplaats blijken. Noch verzoeksters Tibetaanse herkomst noch de beweerde Chinese nationaliteit is geloofwaardig.

3.2.4. De kopie van het attest van de *Nelen Khang Kathmandu* kan bij gebrek aan vertaling en herkenbare foto niet in aanmerking worden genomen. Daar waar verzoekster meent dat het onmogelijk is om het origineel te verkrijgen daar de diensten van het Reception Center dit zouden bijhouden in hun archieven, kan dit – voor zover al waarachtig – verzoekster niet verhinderen een gewaarmerkte kopie voor te leggen, minstens een leesbare kopie met vertaling bij te voegen. Voor zover verzoekster documenten neerlegt, dient zij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoekster om te voorzien in een vertaling. Verzoekster faalt in haar medewerkingsplicht zodat zij niet ernstig kan zijn waar zij het CGVS verwijt geen onderzoek te hebben gedaan naar de authenticiteit en inhoud van dit document. De verwijzing naar het arrest Singh (EHRM, 2 oktober 2012, Singh en A. v. België, n° 33210/11), is bezwaarlijk ernstig

nu dit een verificatieverzoek betrof gericht aan het UNHCR, van documenten betreffende de erkenning van een vluchtelingenstatuut, wat geenszins kan gelijkgeschakeld worden met een attest van de Nelen Khang waarbij dient te worden vastgesteld dat verzoekster zelf stelt dat de documenten werden opgesteld op basis van valse verklaringen en voorts het geheel van de documenten inconsistent zijn.

3.2.5. De Raad hecht dan ook geen geloof aan de onvertaalde kopie van de hukou (stuk 5) - waarbij ter terechtzitting nog een onvertaalde kopie van een ontbrekende pagina wordt neergelegd die op manifeste wijze verschilt van de andere pagina's van de hukou - aangezien kopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en de hukou evenmin vergezeld is van een eensluidende vertaling, noch voorzien is van een foto, zodat niet eens kan geverifieerd worden dat deze hukou wel degelijk betrekking heeft op verzoekster.

3.2.6. Verder bevat de faxkopie van het *Reception Center Dharamsala* van 24 december 2012 (stuk 3) dezelfde gegevens als de eerder voorgelegde kopie van het *Reception Center Dharamsala* van 16 juni 2012 zodat de Raad niet inziet wat verzoekster hiermee poogt aan te tonen. Daar waar uitdrukkelijk vermeld staat "*As per our registration, het father name is C.*" wordt dit tevens in het eerder voorgelegde attest beweerd. Dat de beide attesten verzoeksters verklaringen zouden bevestigen dat zij via Kathmandu en Delhi Reception Centers op 10 augustus 1998 in Dharamsala Reception Center is toegekomen, klemmt vooreerst met haar verklaringen op de DVZ waar zij stelt in augustus in Tibet te zijn vertrokken, doch pas in september 1998 in India te zijn aangekomen (verklaring 35) en kan daarenboven geenszins geschraagd worden door haar verklaringen op het CGVS waar zij zowel meent op haar 21 als op haar 19 te zijn vertrokken (gehoor p. 2 versus p. 4), doch geen enkele nuttige toelichting over haar reis van Tibet naar India kan geven (gehoor p. 4, p. 5). Overigens is verzoekster ook tegenstrijdig waar ze verklaarde geen identiteitskaart gehad te hebben op de DVZ en laat zij tot op heden na de kopie van het *Yellow Book* met dewelke zij naar Europa is gereisd, voor te leggen (gehoor p. 7).

Evenmin vermogen de ter terechtzitting neergelegde originelen van het attest van de "*Holy Caves*" (stuk 4) of van het "*Bureau du Tibet*" (stuk 6) of van het "*Sub Committee of Tibetan Freedom Movement*" (toegevoegd stuk per schrijven 19.3.2013), iets aan deze appreciatie te wijzigen. De ter terechtzitting voorgelegde originele foto's vermogen evenmin verzoeksters herkomst of nationaliteit aan te tonen.

3.2.7. Derhalve stelt de Raad vast dat verzoeksters voorgehouden Tibetaanse herkomst en Chinese nationaliteit niet geloofwaardig is.

3.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, of in het geval van verzoekster, ernstig tegenstrijdige documenten waaruit geenszins een Tibetaanse herkomst en Chinese nationaliteit kan blijken, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen.

3.3.1. Daar waar verzoekster meent dat zij "*tijdens het gehoor d.d. 20.11.2012 werd bijgestaan door een tolk, die afkomstig is uit het Amdo-gebied en aldus desbetreffend dialect spreekt. Zij komt echter uit Dege en bovendien uit een uiterst ruraal gebied. Hierdoor waren er tijdens het interview op het CGVS wel eens onduidelijkheden betreffende bepaalde gebruikte woordenschat*", stelt de Raad vast dat dergelijke bewering geen grondslag vindt in het desbetreffende gehoorverslag. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster naar aanleiding van het verhoor de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken (gehoor p. 14), doch geen enkele opmerking heeft gemaakt met betrekking tot het verloop van het gehoor, noch met betrekking tot de communicatie tussen de dossierbehandelaar, de tolk en zichzelf. Ook in het verzoekschrift licht verzoekster niet concreet toe dewelke van haar verklaringen niet werden genoteerd zoals zij ze heeft afgelegd, noch omwille van welke concrete redenen of aan welke omstandigheden dit te wijten is. Het staat verzoekster vrij te bewijzen dat wat de commissaris-generaal stelt dat zij verklaard heeft, op een andere manier werd gezegd. Het volstaat echter niet na het ontvangen van een negatieve beslissing eenvoudigweg te ontkennen dat de weergegeven verklaringen niet zouden overeenstemmen met hetgeen gezegd werd. Geenszins kan de loutere vaststelling dat de

tolk een ander dialect spreekt op zich aanleiding geven tot (ver)taalproblemen wanneer niet wordt aangetoond dat een andere tongval of accent invloed kan hebben op de inhoud en de kwaliteit van de vertaling. Verzoekster gaat er in deze eveneens aan voorbij dat de tolk hiertoe geaccrediteerd is en dat het CGVS er geen belang bij heeft geen kundige tolk aan te stellen. Tot bewijs van het tegendeel, bestaat het vermoeden dat wat in het gehoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekster werkelijk heeft verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470). Verzoekster bewijst *in casu* niet het tegendeel. Daar waar verzoekster verwijst naar een arrest van de Vaste Beroepscommissie, gaat zij eraan voorbij dat noch de rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie noch van de Raad precedentenwerking heeft.

3.3.2. Zelfs van een asielzoekster zonder formele opleiding en met een afgelegen nomadenleven – waarbij het verzoekschrift op dit punt fundamenteel tegenstrijdig is waar dit stelt dat verzoekster “*haar dorp nooit eerder verlaten*” heeft – kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met haar beweerde regio van afkomst (RvS 1 oktober 2002, nr. 110.790). Indien verzoekster volgens haar documenten al 16 jaar was toen ze Tibet verliet, was ze naargelang de, overigens ook strijdige, verklaringen 19 dan wel 21 jaar (gehoor p. 4 versus p. 2). Aldus kunnen de tegenstrijdigheden bezwaarlijk door haar leeftijd verschoond worden en ondermijnen zij de geloofwaardigheid van haar relaas. Derhalve kon van verzoekster een omstandige en gedetailleerde omschrijving van het nomadenleven in haar Tibetaanse regio van herkomst worden verwacht. Indien verzoekster verklaart de yak te hebben gehoed en hun haar te hebben gesneden, dan moet zij in staat zijn om de levensloop en domesticatie van de yak alsmede hun verhandelbaarheid op nuttige wijze toe te lichten, te meer de familie ongeveer 70-80 dzo, waarvan 20 yak, 20 geiten, 15 à 16 schapen en vijf paarden hadden (gehoor p. 4), en een goede commerciële kennis onontbeerlijk was bij de aan- en verkoop een dergelijk grote veestapel. Verzoekster weet niet hoe oud een yak wordt, noch kent ze de prijs van een yak, yakboter of yakvlees op de markt (gehoor p. 10), wat niet aannemelijk is, zelfs niet indien dit via ruilhandel ging gezien zij zich ook dan in hoeveelheden van geruilde goederen had kunnen uitdrukken. Indien verzoekster verklaart een nomadische levensstijl te hebben geleefd, dan veronderstelt dit minstens een gedegen geografische kennis van haar onmiddellijke omgeving, zodat niet aanvaardbaar is dat ze niet weet wat de aangrenzende xiang zijn, welke andere xiang in haar district zijn, welke aangrenzende xian er aan haar xian zijn, noch welke aanpalende districten (gehoor p. 9) en evenmin weet of de Chinese overheid maatregelen heeft genomen tegen een nomadische levensstijl (gehoor p. 4).

Dat verzoekster geen onderwijs had genoten doet voorts geen afbreuk aan haar onbekendheid met eenvoudige en elementaire geografische, maatschappelijke en politieke vragen die eenieder die afkomstig is uit die regio moet kunnen beantwoorden. De Raad stelt in deze voorts vast dat verzoekster geen woord Chinees spreekt, noch haar eigen naam of die van Lhasa in het Chinees kent (gehoor p. 2, p. 3, p. 9), foutief de huidige Chinese munt benoemt en enkel weet dat Mao op de Chinese briefjes staat (gehoor p. 10), geen Chinese frisdranken of radiokanalen kent (gehoor p. 11), niet weet wat de kleur van de nummerplaten in haar regio is (gehoor p. 12) en evenmin weet wie er aan het hoofd van haar xiang dan wel haar district stond (gehoor p. 12), wat niet realistisch is indien verzoekster tot haar 16 dan wel 19 of 21 in Tibet zou gewoond hebben. Indien niet uitgesloten is dat ‘dayan’ de verouderde verwijzing naar de Chinese munt is, dan kan uit deze verwoording geen Chinese herkomst blijken.

Aangaande verzoeksters politieke kennis, kan eveneens verwacht worden dat zij als Tibetaanse, die speciaal naar India gegaan is om de Dalai Lama te bezoeken en daar jarenlang non is geweest, minstens een bijzondere interesse voor de Tibetaanse tradities en gebruiken en de Tibetaanse politieke en maatschappelijke situatie vertoonde. Dat verzoekster niet weet wie de leider van China was toen ze Tibet verliet, noch kan stellen wanneer Mao stierf of wie Deng Xiaoping of Jiang Zemin is (gehoor p. 11), de regering van de CTA niet kende, noch weet wie de leider is van de Tibetaanse overheid, noch zijn functie genoegzaam kan toelichten, geen Tibetaanse organisaties kent, en niet eens weet welke instantie het *Green Book* uitgeeft, is niet aanvaardbaar (gehoor p. 12-13).

3.3.3. Verzoekster beperkt zich voor het overige tot het herhalen van het asielrelaas en het negeren van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van soms foutieve beschouwingen over de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses, maar laat na concrete

en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.4. Indien verzoekster mogelijks van Tibetaanse etnie is, dan nog maakt zij niet geloofwaardig van Tibetaanse herkomst te zijn, noch de Chinese nationaliteit te bezitten. Derhalve dient verzoeksters asielaanvraag niet onderzocht te worden ten opzichte van China.

Verzoeksters algemene toelichtingen en verwijzingen over de mensenrechtensituatie van etnische Tibetanen in China worden dan ook niet dienstig aangevoerd. Uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt overigens dat de proceduregids van het Hoog Commissariaat voor de vluchtelingen bij de Verenigde Naties geen juridisch bindend karakter heeft, maar enkel als aanbeveling dient en bijgevolg geen afdwingbare rechtsregels bevat (RvS 9 juni 2005, nr. 145.732; RvS 1 december 2011, nr. 216.653).

3.5. Per hypothese dat verzoekster toch van Tibetaanse herkomst was en over de Chinese nationaliteit had beschikt, *quod non*, dan nog haalt verzoekster geen enkele gegronde, concrete, persoonlijke, actuele vrees of reëel risico in China aan. Indien de Raad niet ontkent dat de situatie van bepaalde etnische Tibetanen in Tibetaans China problematisch kan zijn, zoals tevens uit de door verzoekster aangebrachte informatie blijkt, dan stelt dit de individuele asielzoeker nog niet vrij zijn individuele vervolgingsvrees of risico *in concreto* aan te tonen. Verzoekster verliet, althans volgens haar verklaringen, Tibet slechts voor een audiëntie met de Dalai Lama (gehoor p. 13). Het louter aanhalen van een algemene, onpersoonlijke vrees voor vervolging of risico op ernstige schade, volstaat geenszins om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Derhalve kan ook in deze zin geen beroep gedaan worden op internationale bescherming.

3.6. Verzoeksters voorgehouden Tibetaanse herkomst en Chinese nationaliteit is niet geloofwaardig. Er kan slechts worden vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit India, het land van haar gewoonlijk verblijf. In deze kan blijken dat verzoekster legaal in India verbleef en legaal naar België is kunnen komen en legaal terug kon gaan naar India (zie terugkeervisum). Verzoekster had in India een *Green Book*, een RC en een IC. Daar waar verzoekster meent dat de RC een tijdelijk verblijfsdocument is, stelt de Raad vast dat verzoekster op basis van dit document al vanaf het aanvragen hiervan tot haar vertrek naar België – zo'n 12 jaar – een ongestoord en ononderbroken verblijfsrecht in India heeft. Verzoeksters familie verblijft nog altijd in India. Verzoekster heeft -ook volgens haar eigen beweringen- India verlaten louter om economische en opvoedkundige redenen ("*leven is er hard, moeilijk om werk te krijgen, moeilijk voor goed onderwijs*", gehoor p. 13). Verzoeksters komst naar België was aldus een weloverwogen migratiebeslissing. Ze meent dat Tibetanen zwaar gediscrimineerd worden door de Indiërs (vragenlijst 3.5), doch brengt geen enkel concreet element aan waaruit een persoonlijke vervolging zou kunnen blijken. Dat verzoekster niet mocht reizen in India, kan niet worden aanvaard gezien haar (continu verlengde) RC en van een terugkeervisum voorziene IC, die overigens tien jaar geldig is. Verzoekster kon geen werk vinden omdat ze de taal niet kon spreken en niet voldoende onderwezen was, waaruit geen vluchtelingenrechtelijke discriminatie kan blijken. Aldus kan ook in India geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade blijken.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad wijst er op dat verzoeksters Tibetaanse herkomst en Chinese nationaliteit niet is aangetoond noch aannemelijk gemaakt en dat diensgevolge evenmin aannemelijk is gemaakt dat haar vraag om subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen ten opzichte van de situatie in China. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont dan ook niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoekster maakt geenszins aannemelijk dat

verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu zij niet aantoonde dat de gegrondheid van haar asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.10. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK